

USTAWA
z dnia 25 sierpnia 2006 r.

o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw¹⁾

Opracowano na podstawie: Dz.U. z 2006 r. Nr 169, poz. 1200, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa określa zasady organizacji i działania systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw przeznaczonych do stosowania:

- 1) w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach,
- 2) w instalacjach energetycznego spalania oraz w statkach żeglugi śródlądowej,
- 3) w wybranych flotach,
- 4) przez rolników na własny użytek

– w celu ograniczania negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi.

Art. 2.

1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) przedsiębiorca – przedsiębiorcę, o którym mowa w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z

¹⁾ Przepisy niniejszej ustawy wdrażają postanowienia: dyrektywy 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG (Dz.Urz. WE L 350 z 28.12.1998, str. 58; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 23, str. 182), dyrektywy 2003/17/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 2003 r. zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych (Dz.Urz. WE L 76 z 22.03.2003, str. 10; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 31, str. 160), dyrektywy Rady 1999/32/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych oraz zmieniającej dyrektywę 93/12/EWG (Dz.Urz. WE L 121 z 11.05.1999, str. 13; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 24, str. 17) oraz dyrektywy 2005/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. zmieniającej dyrektywę 1999/32/WE w zakresie zawartości siarki w paliwach żeglugowych (Dz.Urz. UE L 191 z 22.07.2005, str. 59).

Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ustawę z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw.

- późn. zm.²⁾), wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, transportowania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu paliw;
- 2) inspektor – inspektora w rozumieniu ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.³⁾);
 - 3) paliwa – paliwa ciekłe, biopaliwa ciekłe, gaz skroplony (LPG), sprężony gaz ziemny (CNG), lekki olej opałowy, ciężki olej opałowy oraz olej do silników statków żeglugi śródlądowej;
 - 4) paliwa ciekłe:
 - a) benzyny silnikowe zawierające do 5,0% objętościowo bioetanolu lub do 15,0% objętościowo eteru etylo-tert-butylowego lub eteru etylo-tert-amylowego, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199), stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym,
 - b) olej napędowy zawierający do 5,0% objętościowo estrów metylowych kwasów tłuszczowych, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, stosowany w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym;
 - 5) biopaliwa ciekłe – biopaliwa ciekłe, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
 - 6) gaz skroplony (LPG) – mieszaninę skroplonych gazów węglowodorowych, głównie propanu C3 i butanu C4, stosowaną w pojazdach wyposażonych w silniki przystosowane do spalania tego paliwa;
 - 7) sprężony gaz ziemny (CNG) – mieszaninę sprężonych gazów węglowodorowych, głównie metanu C1, stosowaną w pojazdach wyposażonych w silniki przystosowane do spalania tego paliwa;
 - 8) lekki olej opałowy – olej stosowany do celów opałowych w instalacjach energetycznego spalania paliw, oznaczony kodami CN 2710 19 45 oraz 2710 19 49;
 - 9) ciężki olej opałowy – olej opałowy stosowany do celów opałowych w instalacjach energetycznego spalania paliw, oznaczony kodami CN 2710 19 51, 2710 19 55, 2710 19 61, 2710 19 63, 2710 19 65 oraz 2710 19 69;
 - 10) olej do silników statków żeglugi śródlądowej – paliwo żeglugowe stosowane w statkach żeglugi śródlądowej;
 - 11) pojazd – pojazd, o którym mowa w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.⁴⁾);

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777, z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485, Nr 180, poz. 1494 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1043 i 1045 i Nr 158, poz. 1121.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360, z 2003 r. Nr 223, poz. 2220 i Nr 229, poz. 2275, z 2004 r. Nr 34, poz. 293 oraz z 2005 r. Nr 180, poz. 1495.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486, Nr 180, poz. 1494 i 1497 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 141 i Nr 104, poz. 708 i 711.

- 12) ciągnik rolniczy – ciągnik rolniczy, o którym mowa w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
 - 13) maszyna nieporuszająca się po drogach – każdą maszynę jezdną, przewoźne wyposażenie przemysłowe lub robocze albo inne urządzenie, które, aby przemieszczać się, wymaga odrębnego środka transportu;
 - 14) wprowadzanie do obrotu – sprzedaż lub inną formę zbycia paliw, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym;
 - 15) magazynowanie – działalność gospodarczą polegającą na przechowywaniu paliwa przeznaczonego do wprowadzania do obrotu;
 - 16) gromadzenie – przechowywanie paliwa nieprzeznaczonego do wprowadzania do obrotu;
 - 17) transportowanie – przewożenie paliwa przeznaczonego do magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacji zakładowej;
 - 18) stacja paliwowa – zespół urządzeń służących do zaopatrywania przez przedsiębiorcę w paliwa pojazdów, ciągników rolniczych, a także maszyn nieporuszających się po drogach;
 - 19) stacja zakładowa – zespół urządzeń należących do przedsiębiorcy służących do zaopatrywania w paliwa pojazdów, ciągników rolniczych, maszyn nieporuszających się po drogach, a także wybranych flot, przez niego używanych;
 - 20) akredytowane laboratorium – laboratorium, niezależne od przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu paliw, które uzyskało akredytację, na zasadach określonych w przepisach o systemie oceny zgodności, do wykonywania badań jakości paliwa;
 - 21) próbka – paliwo pobrane do badań przez inspektora;
 - 22) rolnik – rolnika, o którym mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
 - 23) wybrana flota – grupa co najmniej 10 pojazdów, ciągników rolniczych lub maszyn nieporuszających się po drogach albo grupa lokomotyw lub statków, wyposażonych w silniki przystosowane do spalania biopaliwa ciekłego, będąca własnością lub użytkowana przez osobę fizyczną wykonującą działalność gospodarczą, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej;
 - 24) wytwarzanie biopaliw ciekłych przez rolników na własny użytek – wytwarzanie biopaliw ciekłych przez rolników na własny użytek, w rozumieniu ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.
2. Przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1 pkt 19, rozumie się także prowadzącego stację zakładową w ramach wykonywanej działalności gospodarczej wymienionej w ust. 1 pkt 1, a także innej działalności.

Art. 3.

1. Paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe okre-

ślone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzeń, wymagania jakościowe dla:
 - 1) paliw ciekłych, biorąc pod uwagę wartości parametrów jakościowych, określone w odpowiednich normach w tym zakresie;
 - 2) biopaliw ciekłych, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw, a także doświadczeń w stosowaniu biopaliw ciekłych;
 - 3) gazu skroplonego (LPG), biorąc pod uwagę wartości parametrów jakościowych, określone w odpowiednich normach w tym zakresie;
 - 4) sprężonego gazu ziemnego (CNG), biorąc pod uwagę wartości parametrów jakościowych, określone w odpowiednich normach w tym zakresie.

Art. 4.

1. Biopaliwa ciekłe stosowane w wybranych flotach oraz wytwarzane przez rolników na własny użytek powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego biopaliwa ciekłego ze względu na ochronę środowiska.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe dla biopaliw ciekłych stosowanych w wybranych flotach oraz wytwarzanych przez rolników na własny użytek, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie.

Art. 5.

1. Lekki olej opałowy, ciężki olej opałowy oraz olej do silników statków żeglugi śródlądowej powinny spełniać wymagania jakościowe dotyczące zawartości siarki ze względu na ochronę środowiska.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wymagania jakościowe dotyczące zawartości siarki dla lekkiego oleju opałowego, ciężkiego oleju opałowego oraz oleju do silników statków żeglugi śródlądowej,
 - 2) rodzaje instalacji i warunki, w których stosowane będą ciężkie oleje opałowe, które nie muszą spełniać wymagań jakościowych w zakresie zawartości siarki– biorąc pod uwagę zobowiązania międzynarodowe dotyczące ochrony środowiska.

Art. 6.

1. Jeżeli wystąpią na rynku nadzwyczajne zdarzenia skutkujące zmianą warunków zaopatrzenia w ropę naftową lub jej produkty, powodujące utrudnienia w przestrzeganiu przez producentów paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych wymagań jakościowych, minister właściwy do spraw gospodarki niezwłocznie informuje o tych zdarzeniach Komisję Europejską.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki może wystąpić do Komisji Europejskiej o wyrażenie zgody na czasowe stosowanie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych innych niż określone w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub 2.
3. Po uzyskaniu zgody, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, na czas oznaczony, nie dłuższy niż 6 miesięcy:
 - 1) wymagania jakościowe dla paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych inne niż określone w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub 2,
 - 2) rodzaj oznaczenia numerycznego umożliwiającego identyfikację paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych oraz ich nazwy,
 - 3) terminy obowiązywania wymagań jakościowych dla poszczególnych rodzajów paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych

– biorąc pod uwagę ochronę środowiska, zdrowie ludzi oraz wpływ stosowania tych paliw odpowiadających takim wymaganiom na eksploatację pojazdów, ciągników rolniczych, a także maszyn nieporuszających się po drogach.

Art. 7.

1. Zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych:
 - 1) paliw ciekłych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3;
 - 2) biopaliw ciekłych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 2 albo art. 4 ust. 2 albo art. 6 ust. 3.
2. Zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych gazu skroplonego (LPG), jeżeli nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 3.
3. Zabrania się wprowadzania do obrotu sprężonego gazu ziemnego (CNG) oraz jego używania w stacjach zakładowych, jeżeli nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 4.
4. Zabrania się transportowania, magazynowania oraz wprowadzania do obrotu lekkiego oleju opałowego, jeżeli nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2.
5. Zabrania się stosowania:
 - 1) ciężkiego oleju opałowego w instalacjach energetycznego spalania paliw,
 - 2) oleju do silników w statkach żeglugi śródlądowej

– jeżeli nie spełniają one wymagań jakościowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2.
6. Zabrania się wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych, o wymaganiach jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2. Biopaliwa te mogą być dostarczane wyłącznie do wybranych flot.

Art. 8.

1. Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych przeznaczonych do stosowania w wybranej flocie są obowiązani:
 - 1) nie wprowadzać takich biopaliw ciekłych do obrotu poza wybraną flotą;
 - 2) zapewnić zgodność takich biopaliw ciekłych z wymaganiami jakościowymi określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2;
 - 3) oznakować zbiorniki, w których magazynowane będą biopaliwa ciekłe przeznaczone do stosowania w wybranych flotach, w sposób odróżniający je od zbiorników przeznaczonych do paliw ciekłych, a także biopaliw ciekłych dopuszczonych do wprowadzania do obrotu, oraz umożliwiający identyfikację rodzaju biopaliwa ciekłego i udziałów objętościowych, wyrażonych w procentach, biokomponentów zawartych w tym biopaliwie.
2. Stosujący biopaliwa ciekłe w wybranych flotach niespełniające wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 2 jest obowiązany do:
 - 1) niewprowadzania biopaliw ciekłych do obrotu;
 - 2) zaopatrywania wybranej floty w te biopaliwa ciekłe wyłącznie w użytkownika stacji zakładowej;
 - 3) zapewnienia zgodności biopaliw ciekłych z wymaganiami jakościowymi określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2;
 - 4) oznakowania dystrybutora zaopatrującego wybrane floty w biopaliwa ciekłe, w sposób umożliwiający identyfikację rodzaju biopaliwa ciekłego i udziałów objętościowych, wyrażonych w procentach, biokomponentów zawartych w tym biopaliwie oraz odróżnienie tych biopaliw od biopaliw dopuszczonych do wprowadzania do obrotu.
3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób oznakowania dystrybutorów zaopatrujących wybrane floty w biopaliwo ciekłe oraz zbiorników, w których magazynowane są biopaliwa ciekłe przeznaczone dla wybranych flot, biorąc pod uwagę możliwość wyraźnego rozróżnienia rodzajów paliw.

Art. 9.

1. Stosowanie w wybranych flotach biopaliw ciekłych, spełniających wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 wymaga zgłoszenia do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.
2. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, należy dokonać przed terminem zamierzonego stosowania biopaliw ciekłych. Jeżeli Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie wniesie sprzeciwu, w drodze decyzji administracyjnej, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia, biopaliwa ciekłe, o których mowa w ust. 1, mogą być stosowane w wybranych flotach.
3. Zgłoszenie powinno zawierać:
 - 1) nazwę, adres, oraz siedzibę właściciela lub użytkownika wybranej floty;
 - 2) dane dotyczące rodzaju i wielkości wybranej floty;

- 3) dane dotyczące rodzaju stosowanego biopaliwa ciekłego oraz okresu, w którym ma ono być stosowane;
 - 4) informacje o miejscach zaopatrywania się wybranej floty w biopaliwo ciekłe;
 - 5) informacje o przedsiębiorcach wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania i wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych, przeznaczonych do stosowania w wybranej flocie.
4. Do zgłoszenia należy dołączyć oświadczenie następującej treści:
- „Oświadczam, że:
- 1) dane zawarte w zgłoszeniu są kompletne i zgodne z prawdą;
 - 2) nie będę wprowadzał stosowanych biopaliw ciekłych do obrotu;
 - 3) znane mi są wymagania jakościowe dla biopaliw ciekłych, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200) i będę ich przestrzegał;
 - 4) oznakuję dystrybutor, zaopatrujący wybraną flotę w biopaliwo ciekłe, w sposób umożliwiający identyfikację rodzaju biopaliwa ciekłego i udziałów objętościowych, wyrażonych w procentach, biokomponentów zawartych w tym biopaliwie oraz odróżnienie tych biopaliw od biopaliw dopuszczonych do wprowadzania do obrotu.”.
5. Oświadczenie powinno także zawierać:
- 1) oznaczenie miejsca i daty złożenia oświadczenia;
 - 2) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania właściciela lub użytkownika wybranej floty.
6. Do zgłoszenia należy dołączyć także oświadczenie przedsiębiorcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych przeznaczonych do stosowania w wybranej flocie, o następującej treści:
- „Oświadczam, że:
- 1) biopaliwa ciekłe przeznaczone do stosowania w wybranej flocie nie będą wprowadzane do obrotu poza tą flotą;
 - 2) znane mi są wymagania jakościowe dla biopaliw ciekłych, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200) i będę ich przestrzegał;
 - 3) biopaliwa ciekłe przeznaczone do stosowania w wybranej flocie magazynowane będą w zbiornikach oznakowanych w sposób odróżniający je od zbiorników dla paliw ciekłych, a także biopaliw ciekłych dopuszczonych do wprowadzania do obrotu, oraz umożliwiający identyfikację rodzaju biopaliwa ciekłego i udziałów objętościowych, wyrażonych w procentach, biokomponentów zawartych w tym biopaliwie.”.
7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 6, powinno zawierać także:
- 1) nazwę, adres oraz siedzibę przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych przeznaczonych do stosowania w wybranej flocie;

- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
 - 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych przeznaczonych do stosowania w wybranej flocie.
8. Właściciel lub użytkownik wybranej floty jest obowiązany informować Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o każdej zmianie danych zawartych w zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych.

Art. 10.

Dopuszcza się stosowanie w działalności badawczej biopaliw ciekłych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 2 oraz art. 4 ust. 2 przez jednostki naukowe, o których mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 85, poz. 727 i Nr 179, poz. 1484).

Rozdział 2

System monitorowania i kontrolowania jakości paliw

Art. 11.

1. Tworzy się System Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw, zwany dalej „Systemem”, którego celem jest przeciwdziałanie transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw, a także gromadzeniu paliw w stacjach zakładowych, niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art. 3 ust. 2 albo art. 4 ust. 2 albo art. 5 ust. 2 albo art. 6 ust. 3, z zastrzeżeniem ust. 5.
2. Do zadań Systemu należy kontrolowanie jakości:
 - 1) paliw u przedsiębiorców,
 - 2) biopaliw ciekłych u właścicieli lub użytkowników wybranej floty,
 - 3) biopaliw ciekłych u rolników wytwarzających je na własny użytek– a także rejestrowanie i przetwarzanie informacji w tym zakresie.
3. Kontrola u przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania paliw polega na kontroli paliw, magazynowanych w celu wprowadzania ich do obrotu.
4. Zadania realizowane w ramach Systemu finansowane są z budżetu państwa.
5. Monitorowanie i kontrolowanie zawartości siarki w ciężkim oleju opałowym i oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, rejestrowanie i przetwarzanie informacji w tym zakresie określają przepisy odrębne.

Art. 12.

1. Systemem zarządza Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Zarządzającym”.

2. Do zadań Zarządzającego należy:

- 1) prowadzenie wykazów: przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania paliw, przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie transportowania paliw, przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie magazynowania paliw, stacji paliwowych, stacji zakładowych oraz hurtowni paliw, sporządzanych w szczególności na podstawie danych udostępnianych przez Główny Urząd Statystyczny, Urząd Regulacji Energetyki, Państwową Straż Pożarną oraz Urząd Dozoru Technicznego;
- 2) prowadzenie wykazu właścicieli i użytkowników wybranych flot;
- 3) prowadzenie wykazu rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek, na podstawie danych udostępnianych przez Agencję Rynku Rolnego;
- 4) nadawanie numerów identyfikacyjnych przedsiębiorcom prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania paliw, przedsiębiorcom wykonującym działalność gospodarczą w zakresie magazynowania paliw, stacjom paliwowym, stacjom zakładowym, hurtowniom paliw oraz rolnikom wytwarzającym biopaliwa ciekłe na własny użytek, na potrzeby Systemu;
- 5) prowadzenie wykazu akredytowanych laboratoriów sporządzanego na podstawie danych udostępnianych przez Polskie Centrum Akredytacji;
- 6) określanie minimalnej liczby stacji paliwowych oraz stacji zakładowych, w których dokonywana będzie kontrola, do celów monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z jej podziałem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 30 pkt 2 lit. c;
- 7) określanie minimalnej liczby przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania oraz magazynowania paliw, u których dokonywana będzie kontrola jakości paliw;
- 8) określanie minimalnej liczby hurtowni paliw, w których dokonywana będzie kontrola jakości paliw;
- 9) określanie minimalnej liczby stacji paliwowych oraz stacji zakładowych, w których dokonywana będzie kontrola jakości gazu skroplonego (LPG) lub sprężonego gazu ziemnego (CNG);
- 10) określanie minimalnej liczby przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu lekkiego oleju opałowego, u których dokonywana będzie kontrola jakości tego oleju;
- 11) ustalanie programów kontroli jakości paliw;
- 12) ustalanie sposobu oznaczania próbki w celu uniemożliwienia identyfikacji przedsiębiorcy, stacji paliwowej, stacji zakładowej, hurtowni paliw lub rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek podczas przeprowadzanych badań;
- 13) opracowywanie rocznych raportów, o których mowa w art. 29 ust. 1, 2 i 5;
- 14) gromadzenie i przetwarzanie, na potrzeby Systemu, danych statystycznych dotyczących jakości paliw.

3. Zarządzający realizuje swoje zadania przy pomocy Inspekcji Handlowej.

4. Wykazy, o których mowa w ust. 2 pkt 1-3, nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu przepisów o dostępie do informacji publicznej.
5. (uchylony).
6. Dokumenty, o których mowa w ust. 2 pkt 11 i 12 oraz ust. 5, podlegają ochronie na zasadach i w trybie określonym w przepisach o ochronie informacji niejawnych.

Nowe brzmienie ust. 1 i uchylenie ust. 3 w art. 15 wchodzi w życie z dn. 7.03.2009 r. (Dz.U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97).

Art. 13.

Zarządzający może wyznaczyć do kontroli dodatkowe stacje paliwowe, stacje zakładowe, hurtownie paliw lub przedsiębiorców poza minimalnymi liczbami określonymi zgodnie z art. 12 ust. 2 pkt 6-10, lub rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek, w przypadku uzyskania informacji o niewłaściwej jakości paliw lub zaistnienia okoliczności wskazujących na możliwość wystąpienia niewłaściwej jakości paliw.

Art. 14.

Kontrolę jakości paliwa transportowanego przeprowadza się wyłącznie:

- 1) na wniosek policji;
- 2) w toku czynności wykonywanych przez policję.

Art. 15.

[1. Do przeprowadzania kontroli, postępowania kontrolnego, zabezpieczania dowodów oraz pobierania i badania próbek w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej.]

Nowe brzmienie ust. 1 i 2 w art. 16 wchodzi w życie z dn. 7.03.2009 r. (Dz.U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97).

<1. Do przeprowadzania kontroli, zabezpieczania dowodów oraz pobierania i badania próbek w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej.>

2. Przepisów art. 4 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej nie stosuje się do kontroli polegającej na pobieraniu próbek i badaniu dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa.

[3. Przepisów art. 79, 80 i 82 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej nie stosuje się do kontroli polegającej na pobieraniu próbek i badaniu dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa.]

Art. 16.

[1. Kontrolę jakości paliw u przedsiębiorców oraz biopaliw ciekłych u rolników wytwarzających je na własny użytek wszczyna i przeprowadza inspektor, na podstawie pisemnego upoważnienia imiennego do przeprowadzania kontroli jakości paliw, po okazaniu legitymacji służbowej.]

<1. Kontrolę jakości paliw u przedsiębiorców oraz biopaliw ciekłych u rolników wytwarzających je na własny użytek przeprowadza inspektor po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzania kontroli jakości paliw, wydanego przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej.>

[2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie organu kontroli;
- 2) podpis i pieczęć imienną osoby wystawiającej;
- 3) imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej inspektora przeprowadzającego kontrolę;
- 4) podstawę prawną do przeprowadzenia kontroli;
- 5) pouczenie o skutkach prawnych uniemożliwiania albo utrudniania inspektorowi przeprowadzenia czynności kontrolnych.]

<2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) podstawę prawną do wykonywania kontroli;
- 2) oznaczenie organu kontroli;
- 3) datę i miejsce jego wystawienia;
- 4) imię i nazwisko kontrolującego oraz numer jego legitymacji służbowej;
- 5) firmę kontrolowanego;
- 6) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 7) datę rozpoczęcia i przewidywany termin zakończenia kontroli;
- 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.>

Nowe brzmienie ust. 1 w art. 17 wchodzi w życie z dn. 7.03.2009 r. (Dz.U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97).

3. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, inspektor podejmuje u przedsiębiorcy wskazanego przez Zarządzającego.
4. Inspektor jest uprawniony do pobrania próbek ze zbiornika, opakowania jednostkowego lub z urządzenia służącego do dystrybucji paliwa.
5. Inspektor może w toku kontroli żądać udostępnienia dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa.

Art. 17.

[1. W toku postępowania kontrolnego inspektor pobiera dwie próbki.]

<1. W toku kontroli inspektor pobiera dwie próbki.>

2. Inspektor oznacza próbki w sposób ustalony przez Zarządzającego.

Art. 18.

1. Zarządzający może zawierać umowy z akredytowanym laboratorium lub innym podmiotem na pobieranie próbek paliwa, jeżeli do ich pobrania są potrzebne specjalistyczne umiejętności lub specjalistyczny sprzęt techniczny.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, próbki są pobierane w obecności inspektora przez pracownika akredytowanego laboratorium lub inny podmiot, z którym zawarto umowę na ich pobranie.

Art. 19.

Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzeń, sposób pobierania próbek:

- 1) paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,
 - 2) biopaliw ciekłych u rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek,
 - 3) gazu skroplonego (LPG),
 - 4) sprężonego gazu ziemnego (CNG),
 - 5) lekkiego oleju opałowego, ciężkiego oleju opałowego oraz oleju do silników statków żeglugi śródlądowej
- biorąc pod uwagę metody określone w odpowiednich normach.

Art. 20.

1. Po zakończeniu czynności, o których mowa w art. 17, inspektor sporządza protokół pobrania próbek paliw.
2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
 - 1) pieczęć urzędową;
 - 2) numer protokołu;
 - 3) oznaczenie przedsiębiorcy lub rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek, u którego pobrano próbki;
 - 4) numery identyfikacyjne, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 4;
 - 5) datę pobrania próbek;
 - 6) określenie miejsca pobrania próbek;
 - 7) opis sposobu, w jaki pobrano próbki;
 - 8) informacje o ilości paliwa znajdującego się w zbiornikach lub opakowaniach jednostkowych, z których pobrano próbki;
 - 9) znajdujące się w posiadaniu przedsiębiorcy informacje, dotyczące pochodzenia i jakości badanego paliwa;
 - 10) określenie rodzaju oferowanego paliwa, którego próbki pobrano, oraz ilość pobranego paliwa;
 - 11) imię, nazwisko i stanowisko służbowe inspektora pobierającego próbki;
 - 12) podpisy:
 - a) kontrolowanego przedsiębiorcy lub rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek albo ich przedstawicieli,
 - b) inspektora pobierającego próbki.
3. Protokół, o którym mowa w ust. 1, sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje kontrolowany przedsiębiorca lub rolnik wytwarzający biopaliwa ciekłe na własny użytek lub ich przedstawiciel, a drugi egzemplarz inspektor dołącza do akt sprawy.

4. Odmowa podpisania protokołu przez kontrolowanego przedsiębiorcę lub rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek lub ich przedstawicieli nie stanowi przeszkody dla przekazania do badań pobranych próbek.

Art. 21.

Inspektor sporządza także protokół pobrania próbek przeznaczony do użytku wewnętrznego Inspekcji Handlowej, zawierający:

- 1) numer protokołu, o którym mowa w art. 20 ust. 1;
- 2) numery identyfikacyjne, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 4;
- 3) informacje o oznaczeniu próbek uniemożliwiającym identyfikację przedsiębiorcy, stacji paliwowej, stacji zakładowej, hurtowni lub rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek, u którego je pobrano, przekazywanych do akredytowanego laboratorium;
- 4) podpis inspektora pobierającego próbki.

Art. 22.

1. Inspektor niezwłocznie przekazuje pobrane próbki do akredytowanego laboratorium, w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości paliwa i jego cech charakterystycznych.
2. Jedną z próbek dostarczonych do akredytowanego laboratorium stanowi próbkę kontrolną, a drugą próbkę przeznacza się do badań.
3. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadza, na wniosek kontrolowanego przedsiębiorcy lub rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek, badania próbki kontrolnej w akredytowanym laboratorium.
4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, składa się pisemnie w terminie i na zasadach określonych dla zgłaszania uwag do protokołu kontroli.

Art. 23.

1. W przypadku stwierdzenia, w wyniku kontroli, niewłaściwej jakości paliwa Zarządzący niezwłocznie wyznacza, z zastrzeżeniem ust. 2, przedsiębiorcę, który dostarczył paliwo do przedsiębiorcy, u którego stwierdzono paliwo niewłaściwej jakości, w celu przeprowadzenia kontroli.
2. W przypadku braku stacjonarnego zbiornika paliwa u przedsiębiorcy będącego bezpośrednim dostawcą paliwa do przedsiębiorcy, u którego stwierdzono paliwo niespełniające wymagań jakościowych określonych w ustawie, inspektor podejmuje czynności kontrolne w celu ustalenia innego przedsiębiorcy, od którego pochodzi zakwestionowane paliwo, a posiadającego stacjonarny zbiornik.

Art. 24.

1. Jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, Zarządzący zobowiązuje kontrolowanego, w drodze decyzji, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 22 ust. 3, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej pobiera od kontrolowanego zaliczkę w wysokości kosztów badania próbki kontrolnej.
3. Jeżeli badanie próbki kontrolnej nie wykaże naruszenia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 albo art. 4 ust. 2, albo art. 5 ust. 2, albo art. 6 ust. 3, uznaje się, że badane paliwo spełnia te wymagania. W takim przypadku zwraca się kontrolowanemu zaliczkę, o której mowa w ust. 2.
4. Zarządzający ustala wysokość należności pieniężnej, o której mowa w ust. 1, na podstawie faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium, w którym wykonano badania próbki, a w przypadku gdy badania próbki wykonano w laboratorium prowadzonym przez Inspekcję Handlową – na podstawie ustaleń kierownika tego laboratorium.
5. Kontrolowany jest obowiązany uiścić należność pieniężną, o której mowa w ust. 1, na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.
6. Wpływy z tytułu należności, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.
7. Należności, o których mowa w ust. 1, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 25.

1. Akredytowane laboratoria, które nie są prowadzone przez Inspekcję Handlową, przeprowadzają badania pobranych próbek na podstawie umowy zawartej z Zarządzającym, a badania próbek kontrolnych na podstawie umowy zawartej z wojewódzkim inspektorem Inspekcji Handlowej.
2. Umowy, o których mowa w ust. 1, powinny zawierać co najmniej postanowienia dotyczące liczby próbek przekazywanych do badań, terminu wykonania badań, sposobu rozliczeń za wykonane badania, odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy, okresu jej obowiązywania i warunków rozwiązania.
3. Wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki.

Art. 26.

Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzeń, metody badania jakości:

- 1) paliw ciekłych,
 - 2) biopaliw ciekłych,
 - 3) gazu skroplonego (LPG),
 - 4) sprężonego gazu ziemnego (CNG),
 - 5) lekkiego oleju opałowego, ciężkiego oleju opałowego oraz oleju do silników statków żeglugi śródlądowej
- biorąc pod uwagę metody określone w odpowiednich normach w tym zakresie.

Art. 27.

1. Kierownik akredytowanego laboratorium jest obowiązany do przekazania właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej oraz Zarządzającemu, niezwłocznie po zakończeniu badań, protokołu zawierającego wyniki badań próbek z ich analizą.
2. Pozostałości po próbkach oraz próbki kontrolne niepoddane badaniom podlegają, na wniosek wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej, komisijnemu zniszczeniu przez akredytowane laboratorium przeprowadzające badania.

Art. 28.

1. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej sporządza analizy wyników kontroli jakości paliw na podstawie protokołów, o których mowa w art. 27 ust. 1, a także okresowe sprawozdania i roczne raporty zawierające wyniki badań pobranych próbek.
2. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej przekazuje Zarządzającemu dokumenty, o których mowa w ust. 1, zgodnie z wytycznymi zawartymi w programach kontroli, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 11.

Art. 29.

1. Zarządzający na podstawie okresowych sprawozdań i rocznych raportów, o których mowa w art. 28 ust. 2, sporządza roczny zbiorczy raport dotyczący jakości paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG) oraz sprężonego gazu ziemnego (CNG).
2. Zarządzający sporządza roczny zbiorczy raport dotyczący zawartości siarki w następujących paliwach:
 - 1) lekkim oleju opałowym, na podstawie rocznych raportów, o których mowa w art. 28 ust. 2;
 - 2) ciężkim oleju opałowym, na podstawie rocznego raportu sporządzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, przekazywanego do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku;
 - 3) oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, na podstawie rocznego raportu sporządzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, przekazywanego do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku;
 - 4) paliwie żeglugowym, stosowanym w statkach morskich, na podstawie rocznych raportów sporządzonych przez właściwych terytorialnie Dyrektorów Urzędów Morskich, przekazywanych do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zgodnie z odrębnymi przepisami.
3. Zarządzający przedstawia Radzie Ministrów zbiorczy raport, o którym mowa w ust. 1, corocznie do dnia 31 maja następnego roku.
4. Zarządzający dostarcza corocznie Komisji Europejskiej roczny zbiorczy raport, o którym mowa w ust. 2, do dnia 30 czerwca następnego roku.

5. Na podstawie dokumentów, o których mowa w ust. 1, Zarządzający sporządza corocznie dla Komisji Europejskiej zbiorczy raport dotyczący jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na stacjach paliwowych i stacjach zakładowych i przekazuje go do dnia 30 czerwca następnego roku.

Art. 30.

Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór raportu, o którym mowa w art. 29 ust. 1,
 - 2) sposób monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych w celu sporządzenia raportu, o którym mowa w art. 29 ust. 5, a w szczególności:
 - a) sposób doboru stacji paliwowych i stacji zakładowych, w których będzie dokonywana kontrola, w tym minimalną liczbę tych stacji,
 - b) okresy monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,
 - c) sposób podziału terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do celów monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,
 - d) wzór raportu
- uwzględniając konieczność prewencyjnego oddziaływania Systemu oraz niezbędne informacje zawarte w sporządzanych raportach.

Nowy art. 30a wchodzi w życie z dn. 7.03.2009 r. (Dz.U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97).

<Art. 30a.

Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.>

Rozdział 3

Przepisy karne

Art. 31.

1. Kto wytwarza, transportuje, magazynuje lub wprowadza do obrotu paliwa ciekłe, biopaliwa ciekłe, gaz skroplony (LPG), sprężony gaz ziemny (CNG) lub lekki olej opałowy niespełniające wymagań jakościowych określonych w ustawie, podlega grzywnie od 50 000 zł do 500 000 zł lub karze pozbawienia wolności do lat 3.
2. Tej samej karze podlega ten, kto w stacji zakładowej gromadzi paliwa wymienione w ust. 1 niespełniające wymagań jakościowych określonych w ustawie.
3. Jeżeli paliwa, o których mowa w ust. 1 lub 2, stanowią mienie znacznej wartości, sprawca podlega grzywnie od 100 000 zł do 1 000 000 zł lub karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.
4. W przypadku mniejszej wagi sprawca podlega grzywnie od 10 000 zł do 25 000 zł.
5. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1-3 działa nieumyślnie, podlega grzywnie od 25 000 zł do 250 000 zł.

Art. 32.

Kto, będąc rolnikiem, wytwarza na własny użytek biopaliwo ciekłe niespełniające wymagań jakościowych określonych w ustawie, podlega grzywnie.

Art. 33.

1. Kto, będąc właścicielem lub użytkownikiem wybranej floty, wprowadza do obrotu biopaliwo ciekłe stosowane w tej flocie, podlega grzywnie.
2. Kto, będąc właścicielem lub użytkownikiem wybranej floty, stosuje bez zgłoszenia biopaliwo ciekłe niespełniające wymagań jakościowych, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2, podlega grzywnie.
3. Kto, będąc właścicielem lub użytkownikiem wybranej floty, zaopatruje wybraną flotę w biopaliwo ciekłe z dystrybutora nieoznakowanego w sposób określony w ustawie, podlega grzywnie.
4. Kto wprowadza do obrotu biopaliwa ciekłe, o których mowa w art. 4 ust. 1, przeznaczone do stosowania przez podmioty inne niż właściciel lub użytkownik wybranej floty, podlega grzywnie.
5. Kto, będąc przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych, przeznaczonych dla wybranych flot, magazynuje to biopaliwo w zbiorniku nieoznakowanym w sposób określony w ustawie, podlega grzywnie.
6. Kto, będąc właścicielem lub użytkownikiem wybranej floty, nie wykonuje obowiązku informowania Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o zmianie danych zawartych w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 9 ust. 1, podlega grzywnie.

Art. 34.

1. Kto wbrew przepisom stosuje ciężki olej opałowy, niespełniający wymagań jakościowych określonych w ustawie, podlega grzywnie.
2. Kto stosuje olej do silników statków żeglugi śródlądowej, niespełniający wymagań jakościowych określonych w ustawie, podlega grzywnie.

Art. 35.

Kto uniemożliwia lub utrudnia inspektorowi przeprowadzenie kontroli lub usuwa paliwo zabezpieczone w wyniku kontroli, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Rozdział 4

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 36.

W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 982, z późn. zm.⁵⁾) w art. 2 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) kontrola zawartości siarki w ciężkim oleju opałowym stosowanym w instalacjach energetycznego spalania paliw oraz w oleju do silników statków żeglugi śródlądowej.”.

Art. 37.

W ustawie z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 197, z 2004 r. Nr 42, poz. 386, z 2005 r. Nr 132, poz. 1110 i Nr 143, poz. 1201) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Paliwa ciekłe, z których są tworzone zapasy obowiązkowe paliw ciekłych, powinny spełniać wymagania jakościowe określone w przepisach o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.”;

2) w art. 19f ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Pobieranie próbek, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, odbywa się na zasadach i w trybie określonych w przepisach o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.”;

3) w art. 19g ust. 7 otrzymuje brzmienie

„7. W przypadkach wymienionych w ust. 1 minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze rozporządzenia, dopuścić do obrotu paliwa ciekłe pochodzące z rezerw państwowych lub zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, niespełniające wymagań jakościowych określonych w przepisach o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, po uzyskaniu zgody Komisji Europejskiej, w trybie określonym w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200), biorąc pod uwagę sytuację na rynku paliw.”.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 170, poz. 1652, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124, z 2004 r. Nr 121, poz. 1263, Nr 191, poz. 1956, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2784, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 113, poz. 954, Nr 163, poz. 1362 i Nr 180, poz. 1495 oraz z 2006 r. Nr 50, poz. 360.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 38.

System Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw Ciekłych i Biopaliw Ciekłych, w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 44, staje się Systemem.

Art. 39.

Jeżeli obowiązujące przepisy powołują się na przepisy ustawy uchylanej na podstawie art. 44 albo odsyłają ogólnie do przepisów tej ustawy, stosuje się w tym zakresie właściwe przepisy niniejszej ustawy.

Art. 40.

Do dnia 31 grudnia 2006 r. badania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych wykonywane na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 44, mogą być także wykonywane przez akredytowane laboratoria prowadzone przez Inspekcję Handlową.

Art. 41.

Do spraw wszczętych a niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 42.

Pierwszy zbiorczy raport dotyczący zawartości siarki, o którym mowa w art. 29 ust. 2, Zarządzający dostarczy Komisji Europejskiej do dnia 30 czerwca 2008 r.

Art. 43.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 44, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 44.

Traci moc ustawa z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr 34, poz. 293 i Nr 173, poz. 1808).

Art. 45.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r., z wyjątkiem art. 40, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.